

Boldogok, akik megújulnak!

Jézus a Hegyi Beszéddel *minden* keresztény egyházra érvényes alkotmányt adott. Jézus alkotmánya azonban nemcsak normát szab, hanem *teremt* is. Megteremti bennünk *Isten Országát*. Hogyan? Erről szól a reformáció ünnepe, és erről szól a mai igehirdetés is. – Ha szeretnéd tudni a választ, akkor maradj kapcsolatban – stay tuned... – és megtudod.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

A Seregek Ura velünk van,
Jákób Istene a mi várunk.

Isten a mi oltalmunk és erősségünk,
igen bizonyos segítség a nyomorúságban.
Azért nem félünk, ha megindul a föld,
ha a hegyek rendülnek meg a tenger mélyén.

Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek,
miképpen volt kezdetben, most és mindenkor
és mindörökkön-örökké. Ámen.

A Seregek Ura velünk van,
Jákób Istene a mi várunk.

Imádkozzunk. Mennyei Atyánk! Kérjük, hogy mutasd meg nekünk a Te országodat a Te egyszülött fiadban, Jézus Krisztusban, aki Veled és Szentlélekkel él és uralkodik örökkön-örökké. Ámen.

Kedves Testvérem! Hallgasd meg Jézus Hegyi Beszédének boldogságmondásait, ahogyan megírva találjuk a Máté szerinti evangélium ötödik fejezete elsőtől a 12. verseiben a következőképpen: Amikor Jézus meglátta a sokaságot, felment a hegyre, és miután leült, odamentek hozzá tanítványai. Ő pedig megszólalt, és így tanította őket: Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa. Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak. Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet. Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek. Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek. Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják Istent. Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek. Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa. Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok. Örüljete és ujjongjatek, mert jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik elöttetek éltek.

Ma a reformáció ünnepe van. Boldog születésnapot! – mondhatnánk az 507 éves evangélikus egyháznak... Helyesebb lenne azonban saját magunknak mondanunk azt (*bármilyen felekezetben élő keresztények is vagyunk*), hogy: **Boldog újjá-születésnapot! Miért? Mert a reformáció nem csupán egy félezer éve megtörtént egyháztisztulás volt, hanem a Krisztus jelenvalóságának a megerősödése az egyház tanításában és szolgálatában – és a mi saját életünkben egyaránt. Bárhol, ahol a Krisztus jelenvalósága megerősödik – reformáció történik. Ma is. Más egyházakban is. Bármelyikünkben is.**

A boldogmondások nem az ókor bölcsességének az aranyköpései. Jézus *tette* is azt, amit mondott. Jézus *saját maga* volt az, amit mondott. Jézus *ma is megteremti bennünk* azt, amit mondott. – Jézus az *alanya*, a *tartalma* és a *betöltője* mindazon boldogságnak, amit felsorolt.

A nyolc boldogmondás – nyolc ajándék. A Jézusban nyíló kapuk sorozata, amelyek Istenhez vezetnek. Kedves Testvérem! *Döbbenj rá* arra, hogy ott *van* a mennyek országa, ahol most te nézed ezt a videót. Miért? Mert a Krisztus itt *van* velünk. Nem véletlen az, hogy Jézus az első és az utolsó, a nyolcadik boldogmondásban a mennyek országát ajándékozza nekünk – benne növekvő boldogoknak. Ahogyan Ágoston megfogalmazta: a nyolcadik boldogmondással a kör bezárult – az ezekkel betöltött ember Krisztusképű lett.

A boldogság tehát nem egy érzés – és nem egy állapot. A boldogság *egyáltalán nem* egy eredmény, vagy valaminek a megszerzése. A boldogság egy gyönyörűséges *út*. Isten Országának, a Krisztusképűségnek a *kiformálódása* bennünk. Nem azért boldog valaki, mert valamije *van*. Az ember olyan állatfajta, hogy akármennyije van, nem elég neki... Több kell, más kell, új kell... *Azért lehet boldog az ember, mert valamije lesz. Teljessége lesz. A Krisztusban.*

A boldogmondások nem csupán tanítást adnak, hanem a Krisztus Teljességének a jelenvalóságát növelik meg abban, aki *hittel* hallgatja őket. Nem így hallgattuk meg őket az előbb? Semmi baj! Menjünk vissza a videóban, és hallgassuk meg a boldogmondásokat újra! Hallgassuk meg *hittel*. És kezdjük el érezni azt, ahogyan növekszik bennünk a Krisztus...

„*Hahó, Péter! Baj van! Mondhatja valaki most a képernyő előtt... Én megfogadtam a tanácsodat, visszamentem, és meghallgattam a boldogmondásokat másodszor is. Semmiben nem különböztek az elsőtől... Hülyeségeket beszélsz te itt össze-vissza...*” **Tudod, kedves testvérem, mi volt a baj, amikor újra hallgattad a boldogmondásokat? Az, hogy hiányzott belőled valami. Hiányzott belőled a – *hiány!*** Csak azt tudja betölteni a Krisztus *saját magával*, és csak azt tudja boldoggá, azaz áldottá tenni, aki – *üres*. Aki szegény, aki sír, akiben nincs harag, aki éhes, aki szomjas. Jézusszomjas... Ott ülsz egy sörrrel a videó előtt? Hát akkor ne csodáld, hogy Jézustól nem lettél boldog... Te most a sörtől akarsz boldog lenni. Kiszorította a sörszomj belőled a Jézusszomjat... (*Nyilván, hogy ebben a példában nem a sör a lényeg. Bora Katalin asszonynak, Luther feleségének a söre sem ölte meg Jézust Luther és a vele söröző tanítványok lelkében.*) **De érezzük meg azt, hogy milyen fontos a *vágyunk* arra, hogy teljesebbek legyünk! Érezzük meg, hogy milyen fontos rádöbenni arra, hogy *csak a Krisztusban* lehetünk teljesek!**

Ha rádöbentünk arra, hogy a sör nem elég, **ha rádöbentünk arra, hogy *semmi sem elég, ami nem a Krisztus* – akkor elkezdünk töltődni.** Kezdesz erre rádöbenni, testvérem? Akkor *most* menj vissza, és hallgasd meg újra a boldogságmondásokat! – Meghallgattad? Akkor lehet, hogy kezded megérezni azt, hogy *úgy* és *akkor* leszel irgalmas, ahogyan téged Krisztus az irgalommal *betölt*. *Úgy* és akkor leszel tiszta, ahogyan téged Krisztus (*a saját vérével*) megtisztít. *Úgy* és akkor teremtesz békét saját magadban, másokban és ebben a békétlen világban – ha megkapod a Krisztus békességét.

És itt jön a botrány... A boldogságok betetőzése az, ha üldözik az embert a Krisztusért. Itt szokták otthagyni Jézust sokan. „*Hát ez egy mazochista hülye... Nem elég neki magának a kereszt, de nekünk is ezt akarja?*” Tudjátok kedves testvéreim, **ha elkezdtünk *tényleg* boldogok lenni, mert elkezdtett bennünk *tényleg* nőni a Krisztus, akkor az elkezd *mevlátszani* rajtunk.** Elkezdünk mások lenni, mint a világ. Irgalmasok, tiszták és békét teremtők. Nehéz az ilyen embert elviselni... Pofátlanul nem lehet belekötni. Odatartja a másik arcát is. Mindig ad. És utána még többet ad. Mindig szeret. Miért? Mert a Teljességből táplálkozik. Miért? Mert már újjászületett. A Krisztusban.

Azok a boldogok tehát, akik megújulnak. Nem az uborka-pakolástól az arcukon, hanem **a Krisztusban.** Ilyenkor válik a Jézusban megkapott, új élet ragadomány helyett – adománnyá. Ilyenkor válik a Jézusban kapott új élet – tartóssá. Ilyenkor lesz a reformáció *valódi* reformáció. Ma is. Most is. Neked is. Vágyjuk ezt, kérjük ezt – kapjuk meg ezt. Így legyen! Ámen.

Imádkozzunk. Megváltó Krisztusunk!

Tölts be minket a Te irgalmasságoddal, tisztaságoddal és békességeddel.
Adj nekünk megújulást a mi életünkben.

Mennyei Atyánk, hallgass meg minket,
ahogyan még együtt, a Fiadtól tanult imádsággal Hozzád fordulunk:
Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,
szenteltessék meg a te neved,
jöjjön el a te országod,
legyen meg a te akaratod,
amint a mennyben, úgy a földön is.
Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,
és bocsásd meg vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek;
és ne vígy minket kísértésbe,
de szabadíts meg a gonosztól;
mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

A Seregek Ura velünk van,
Jákób Istene a mi várunk.

Kedves Testvérem! Végezetül: fogadd az áldást.

Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged!
Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad!
Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon tenéked békességet! Ámen.

Boldog újjászületésnapot kívánok mindannyiunknak!